

Своїй душі казав я потерпи...

Анатолій Клименко

Своїй душі казав я потерпи,
Ще будуть у нас сонячні світанки.
І доля знайде ще свої сліди,
Загублені в холодні темні ранки.

Мабуть пройти ще треба ті шляхи,
Що догори ведуть мене поволі.
Мабуть ще треба віднайти цвяхи,
Якими розіпнуть мене у слові.

Мабуть ще треба стерпіть нестерпиме,
І випити достоту гіркоти.
Вловити те, що досі невловиме,
Дійти туди, де вже немає куди йти.

І я повзу вперед, піднятись вже несила,
У скронях калата нестерпний дзвін.
Та з болю виростає нова сила,
А гіркота – предтеча перемін.

30.09.23